EUROOPAN KOMISSIO

Bryssel 13.7.2011
KOM(2011) 416 lopullinen

2011/0194 (COD)

Ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS

kalastus- ja vesiviljelytuotealan yhteisestä markkinajärjestelystä

{SEK(2011) 883 lopullinen}
{SEK(2011) 884 lopullinen}

PERUSTELUT

1. EHDOTUKSEN TAUSTA

Kalastus- ja vesiviljelytuotealan yhteinen markkinajärjestely perustettiin vuonna 1970. Se on yksi yhteisen kalastuspolitiikan (YKP) pilareista. Sen nykyinen oikeusperusta on vuonna 1999 annettu asetus (EY) N:o 104/2000. Yhteisen kalastuspolitiikan uudistus tarjoaa erinomaisen tilaisuuden arvioida ja mahdollisesti tarkistaa kalastus- ja vesiviljelytuotealan yhteisen markkinajärjestelyn tavoitteita ja välineitä.

Havaitut ongelmat ja uudistuksen tavoitteet

Komissio on vuodesta 2008 alkaen toteuttanut laajoja arviointeja ja kuulemisia selvittääkseen, miten nykyinen säädöskehys toimii, kartoittaakseen ja analysoidakseen markkinoiden kehitystä ja trendejä EU:ssa kuluneen vuosikymmenen aikana sekä kuullakseen eri osapuolten näkemyksiä.

Analyysien perusteella on määritelty viisi keskeistä ongelma-aluetta, jotka voidaan kiteyttää seuraavasti:

EU:n yhteisellä markkinajärjestelyllä ei ole riittävästi tuettu kestävää tuotantoa. Vaikka monia EU:n kalavesiä ei hyödynnetä kestävästi, kestävien tuotantotapojen käytöstä on aivan viime aikoihin asti annettu markkinoilla hyvin vähän hyvitystä eivätkä kestämättömät tai mahdollisesti kestämättömät käytännöt ole johtaneet markkinaseuraamuksiin. Nykyinen politiikka ei ole antanut riittävästi oikeita signaaleja.

EU:n tuotannon markkina-asema on heikentynyt. EU:n (kalastus ja vesiviljelyalan) tuottajien tuotantomahdollisuudet ovat rajalliset, tai ne ovat pienentyneet. Lisäksi alan tuotantopuoli on hajanainen lajien ja purku- ja myyntipaikkojen runsauden vuoksi, kun taas kysyntäpuoli on erittäin keskittynyt. EU:n tuotanto ei myöskään ole kilpailukykyistä yhä globaaleimmiksi käyvillä markkinoilla.

Markkinoiden vaihteluja ei ole kyetty ennakoimaan tai hallitsemaan: Tuotanto-olojen ja saatavuuden epävarmuus leimaa kalastusta enemmän kuin muita elintarviketuotannon aloja. Tästä huolimatta EU:n tarjontapuolella varaudutaan heikosti kysyntäpuolen tarvitsemaan määrään ja laatuun. Toisaalta EU:n tuottajat eivät kovinkaan suuressa määrin ennakoi tuotantosuunnittelussaan markkinoiden kysyntää. Tämän seurauksena ensimyyntihinnat vaihtelevat suuresti.

EU:n markkinapotentiaali jää suurelta osin hyödyntämättä: Vaikka kulutuksen kasvu kaikkialla EU:ssa tarjoaa EU:n tuottajille konkreettisia ansiomahdollisuuksia. Tiedotus- ja liiketoimintakulut ovat kuitenkin korkeat kaupan pitämisen eri vaiheissa. Kuluttajalle tietojen puute tarkoittaa, ettei hän voi tehdä valistunutta ja vastuullista valintaa.

Yhteisen markkinajärjestelyn täytäntöönpanoa hidastaa hankala ja turhan monimutkainen säädöskehys.

Yhteisen markkinajärjestelyn uudistusta koskevassa ehdotuksessa keskitytään edellä mainituista syistä seuraaviin tavoitteisiin:

Markkinakannustimien parantaminen kestävien tuotantotapojen tukemiseksi: Tuottajajärjestöihin kuuluvat EU:n (kalastus ja vesiviljelyalan) tuottajat toimivat päivittäin tuotannon sekä kalastuksen hoitoon ja markkinoihin liittyvien kysymysten parissa. Heidän roolinsa, vastuunsa ja valtuutensa on määriteltävä uudelleen YKP:n uudistuksen tavoitteiden mukaisiksi, jotta tuotantotoimintaa voidaan ohjata kestävämpään suuntaan. Tuotantoketjun alkupään muutkin toimijat olisi saatava paremmin ja vastuullisemmin sitoutumaan kestävyyteen hankinnoissaan.

EU:n tuotannon markkina-aseman parantaminen: Jos halutaan korjata markkinoiden puutteet ja puuttua korkeisiin tiedotus- ja liiketoimintakustannuksiin ja organisatorisiin ongelmiin, on keskityttävä tuotantotoimintaan (tarjonnan ryhmittely ja ensimyynnin markkinoinnin parantaminen), lisättävä EU:n tuotannon kilpailukykyä (laatu, innovointi ja lisäarvo), vahvistettava tuottajien neuvotteluvoimaa ja luotava tasapuoliset edellytykset kaikkien unionin markkinoilla kaupan pidettävien tuotteiden osalta.

EU:n tuotannon selvempi yhteys EU:n markkinoiden rakennemuutoksiin ja lyhyen aikavälin vaihteluihin olisi otettava paremmin huomioon tuottajien strategioissa. Tämä tukisi markkinatuntemuksen kehittämistä ja helpottaisi kysynnän ja kilpailevan tarjonnan analysoimista. Suurempi läpinäkyvyys kaupan pitämisen eri vaiheissa todennäköisesti helpottaisi tarjonnan ja kysynnän kohtaamista ja tehostaisi alan päätöksentekoa. Ensimyyntihintojen vaihtelua voidaan vähentää parantamalla tuottajajärjestöjen tuotteiden markkinoille saattamisen edellytyksiä ja varmistamalla, että tuotannon laatu, määrä ja esillepano suunnitellaan ja mukautetaan kysynnän perusteella.

EU:n tuotteiden markkinapotentiaalin parantaminen: Kalastus- ja vesiviljelytuotteiden sisämarkkinat toimivat heikosti erityisesti tiedotuspuutteiden vuoksi. EU:n tuotannon suhteellisia etuja (tuoreus, paikallisuus, monipuolisuus jne.) voitaisiin hyödyntää paremmin lisäämällä erilaistamista ja menekin edistämistä. EU:n kuluttajilla on myös oikeus saada tarkempia ja luotettavampia tietoja, jotka vahvistavat luottamusta kalastus- ja vesiviljelytuotteisiin.

Hyvän hallintotavan tukeminen, hallinnollisen taakan keventäminen ja säädöskehyksen yksinkertaistaminen: Nykyisiä säännöksiä ja välineitä olisi arvioitava uudelleen, yksinkertaistettava ja selkeytettävä. Yhteistä markkinajärjestelyä olisi tuettava uudistetun YKP:n yhteydessä käyttöön otettavan uuden rahaston puitteissa.

Vuorovaikutus YKP:n uudistuksen kanssa

Yhteisen kalastuspolitiikan uudistuksen tärkeimpänä tavoitteena on edistää kalavarojen kestävää hoitoa taloudellisesti kannattavalla kalastusalalla, jolle puolestaan annetaan lisää vastuuta kalastuksenhoidosta. YKP:n uudistusta koskevassa vaikutusten arvioinnissa tultiin siihen tulokseen, että YKP:n uudet tavoitteet ja välineet huomioon ottaen yhteistä markkinajärjestelyä on uudistettava kauaskantoisesti. Markkinalähtöisten välineiden olisi edistettävä suoraan tai välillisesti YKP:n keskeisten tavoitteiden toteutumista.

Liikakalastuksesta ja kestämättömistä tuotantotavoista sekä yksinomaan määrään perustuvista tuotantostrategioista eroon pääsemiseksi uudella yhteisellä markkinajärjestelyllä tuetaan seuraavaa:

tuottajajärjestöjen suurempi vaikutusvalta ja niiden osallistuminen kalastusoikeuksien sekä tuotannon ja kaupan pitämisen hallinnointiin;

markkinatoimenpiteet, joilla lisätään (kalastus- ja vesiviljelyalan) tuottajien neuvotteluvoimaa, parannetaan markkinakriisien ennakointia, ehkäisyä ja hallintaa sekä lisätään markkinoiden avoimuutta ja tehokkuutta;

kestäviin tuotantotapoihin liittyvät markkinakannustimet ja lisäpalkkiot, kestävään tuotantoon, hankintaan ja kulutukseen liittyvät kumppanuudet, sertifiointi (ympäristömerkit), menekin edistäminen, kuluttajille tiedottaminen;

saaliiden poisheittämistä koskevat täydentävät markkinatoimenpiteet.

Asiaa koskevat EU:n nykyiset säännökset

Nykyisen sääntelykehyksen muodostaa kalastus- ja vesiviljelytuotealan yhteisestä markkinajärjestelystä annettu neuvoston asetus (EY) N:o 104/2000. Asetus on tarkoitus korvata tällä ehdotuksella.

2. INTRESSITAHOJEN KUULEMISEN JA VAIKUTUSTEN ARVIOINNIN TULOKSET

Intressitahoja on kuultu eri tasoilla vuodesta 2008 alkaen seuraavasti:

Markkina- ja kauppakysymyksistä järjestettiin julkinen kuuleminen Internetin kautta 9. huhtikuuta 2009 ja 31. joulukuuta 2009 välisenä aikana yhteisen kalastuspolitiikan uudistusta koskevan vihreän kirjan (KOM(2009) 163 lopullinen) yhteydessä. Vihreään kirjaan saatiin 400 kannanottoa, joista lähes kaikissa käsiteltiin yhteisen markkinajärjestelyn uudistukseen liittyviä kysymyksiä. Tiivistelmä vastauksista esitetään kuulemisesta laaditun komission yksiköiden valmisteluasiakirjan luvussa 3.4 (*Synthesis of the Consultation on the reform of the Common Fisheries Policy*, huhtikuu 2010 (SEC(2010) 428 lopullinen)).

Alan edustajia (tuottajia, maahantuojia, jalostajia, vähittäiskauppiaita) ja kansalaisyhteiskunnan toimijoita (kehitysyhteistyö- ja ympäristöjärjestöjä, kuluttajajärjestöjä) kuultiin laajasti YKP:n alan neuvoa-antavissa elimissä ja eri aiheita käsittelevissä seminaareissa. Laajaa vuoropuhelua käytiin jäsenvaltioiden kanssa, muun muassa alan kansallisten edustajien ja keskus- ja alueviranomaisten kanssa pidetyissä kahdenvälisissä kokouksissa, sekä hallintokomitean kanssa. Euroopan parlamentti, erityisesti sen kalatalousvaliokunta, osallistui tiiviisti näihin kuulemisiin ja tapahtumiin.

Vaikutusten arviointi

Komissioon perustettiin yksiköiden välinen ohjausryhmä, joka osallistui vaikutustenarviointiprosessiin. Siinä analysoitiin ensin nykyistä kalastuspolitiikan kehystä ja EU:n kalastus- ja vesiviljelytuotemarkkinoiden kehitystä, minkä jälkeen määriteltiin uudistetun yhteisen markkinajärjestelyn alustavat tavoitteet. Näiden tavoitteiden valossa tarkasteltiin erilaisia vaihtoehtoja politiikan uudistamiseksi:

Säilytetään nykyinen kalastus- ja vesiviljelytuotealan yhteinen markkinajärjestely. Tämä tarkoittaisi keskittymistä ennen kaikkea hintojen vakautta tukeviin markkinainterventioihin.

Nykyistä kalastus- ja vesiviljelytuotealan yhteistä markkinajärjestelyä tarkistetaan supistamalla interventiomekanismit yhdeksi varastointitueksi, jota maksettaisiin ihmisravinnoksi tarkoitetuille kalastustuotteille, ja tekemällä muut välineet (kaupan pitämistä

koskevat vaatimukset ja kuluttajille tiedottaminen) yksinkertaisemmiksi, tarkoituksenmukaisemmiksi ja joustavammiksi.

Parannetaan kalastus- ja vesiviljelytuotealan yhteistä markkinajärjestelyä asettamalla tuottajajärjestöille ja toimialajärjestöille uusia tavoitteita ja myöntämällä niille taloudellista tukea kestävien tuotantoa ja kaupan pitämistä koskevien suunnitelmien laatimista ja toteuttamista varten. Pakollisten kuluttajatietojen sisältöä ja kattavuutta lisätään. Huomioon otetaan myös vapaaehtoisten merkintöjen oikeellisuus ja valvonta.

Puretaan kalastus- ja vesiviljelytuotealan nykyistä yhteistä markkinajärjestelyä koskeva sääntely. Tässä vaihtoehdossa kaikki kalastus- ja vesiviljelytuotteiden taloudelliset tuet (interventiot ja tuki kollektiivisille toimille) ja kaikki niitä koskevat yksittäiset säädökset kumottaisiin.

Nykyisen järjestelyn säilyttäminen arvioitiin osittain tehottomaksi ja liian mutkikkaaksi täyttämään järjestelyn nykyiset tavoitteet. Yhteinen markkinajärjestely vaikuttaa nyt, 12 vuotta perustamisensa jälkeen, vastaavan huonosti EU:n markkinoiden vaatimuksiin. YKP:n uudistuksen jälkeen yhteinen markkinajärjestely olisi entistäkin tehottomampi, eikä se ehkä sopisi yhteen uudistetun YKP:n tavoitteiden kanssa.

Nykyisen yhteisen markkinajärjestelyn pahimpien puutteiden korjaaminen mukauttamalla ja yksinkertaistamalla tekisi järjestelystä toimivamman. Merkitys YKP:n uudistuksen tärkeimpien tavoitteiden saavuttamiselle jäisi kuitenkin vähäiseksi.

Huolimatta siitä, että markkinalähtöinen kehitys ja markkinakannustimet edistävät kestävyyttä nyt entistä voimakkaammin, EU:n yhteisen markkinajärjestelyn lakkauttaminen kokonaan ei ratkaisisi täysin suurimpia ongelmia, eli tarjonnan monimutkaisuutta ja hajanaisuutta EU:ssa ja riskiä siitä, että kuluttajille annetaan harhaanjohtavia tai hämmentäviä tietoja.

Tästä syystä komissio kannattaa yhteisen markkinajärjestelyn parantamista siten, että kalastus- ja vesiviljelyalaa tuetaan sen siirtyessä kestäviin tuotantotapoihin. Organisointia ja kaupan pitämistä voidaan tehostaa huomattavasti tarjonnan ennakoitavuuden parantamiseksi ja liiketoimintakulujen pienentämiseksi. Vaihtoehdossa korostuu jokaisen keskeisen sidosryhmän vastuu kestävien käytäntöjen suosimisesta. Yhteisen markkinajärjestelyn avulla olisi lisättävä kalastus- ja vesiviljelytuotteiden lisäarvoa siten, että siirrytään kalastus- ja vesiviljelyalalla laivastoon kohdistuvasta tuesta (erityisesti romutuspalkkiot ja toiminnan tilapäisestä lopettamisesta maksettavat palkkiot) älykkäiden, ympäristömyötäisten, innovatiivisten ja markkinakeskeisten ratkaisujen tukemiseen.

3. EHDOTUKSEN OIKEUDELLINEN SISÄLTÖ

Oikeusperusta

Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 43 artiklan 2 kohta.

Toissijaisuusperiaate

Ehdotus kuuluu jaettuun toimivaltaan, ja sen vuoksi sovelletaan toissijaisuusperiaatetta.

Suhteellisuusperiaate

Ehdotus on suhteellisuusperiaatteen mukainen seuraavasta syystä:

Yhteinen kalastuspolitiikka on yhteinen toimintapolitiikka, minkä vuoksi se olisi pantava täytäntöön Euroopan parlamentin ja neuvoston antamalla asetuksella.

Perustavoitteen saavuttamiseksi eli sellaisen kalastus- ja vesiviljelyalan turvaamiseksi, joka takaa talouden, ympäristön sekä sosiaalisten edellytysten kestävyyden ja osaltaan parantaa elintarvikkeiden saatavuutta, on tarpeen ja aiheellista vahvistaa meren elollisten luonnonvarojen säilyttämistä ja hyödyntämistä koskevat säännöt. Tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen tämän tavoitteen saavuttamiseksi.

2011/0194 (COD)

Ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS

kalastus- ja vesiviljelytuotealan yhteisestä markkinajärjestelystä

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 42 artiklan ja 43 artiklan 2 kohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen, kun esitys lainsäätämisjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon[1],

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon[2],

noudattavat tavallista lainsäätämisjärjestystä,

sekä katsovat seuraavaa:

(1) Yhteisen kalastuspolitiikan soveltamisalaan kuuluvat kalastus- ja vesiviljelytuotteiden markkinoita koskevat toimenpiteet unionissa. Kalastus- ja vesiviljelytuotealan yhteinen markkinajärjestely, jäljempänä ’yhteinen markkinajärjestely’, on erottamaton osa yhteistä kalastuspolitiikkaa, ja sillä olisi edistettävä kalastuspolitiikan tavoitteiden saavuttamista. Koska yhteinen kalastuspolitiikka on parhaillaan tarkistettavana, yhteistä markkinajärjestelyä olisi mukautettava vastaavasti.

(2) Kalastus- ja vesiviljelytuotealan yhteisestä markkinajärjestelystä 17 päivänä joulukuuta 1999 annettua neuvoston asetusta (EY) N:o 104/2000[3] on tarpeen tarkistaa nykyään voimassa olevien säännösten täytäntöönpanossa havaittujen puutteiden, unionin markkinoiden ja maailmanmarkkinoiden viimeaikaisten tapahtumien sekä kalastus- ja vesiviljelytoiminnan kehityksen huomioon ottamiseksi.

(3) Yhteisen markkinajärjestelyn säännösten täytäntöönpanossa olisi noudatettava unionin kansainvälisiä sitoumuksia, erityisesti Maailman kauppajärjestön määräysten osalta.

(4) Yhteisellä markkinajärjestelyllä olisi edistettävä yhteisen kalastuspolitiikan tavoitteiden saavuttamista.

---

1 EUVL C, s.
2 EUVL C, s.
3 EYVL L 17, 21.1.2000, s. 22.

(5) Koska kalastus- ja vesiviljelytuotemarkkinat ovat luonteeltaan yhteiset markkinat, jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa kyseisiä tavoitteita vaan ne voidaan yhteisen toiminnan tarpeen vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla, ja näin ollen unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen näiden tavoitteiden saavuttamiseksi.

(6) On tärkeää, että yhteisen markkinajärjestelyn hallinnointia ohjaavat yhteiseen kalastuspolitiikkaan sisältyvät hyvän hallinnan periaatteet.

(7) Tuottajajärjestöt ovat yhteisen kalastuspolitiikan ja yhteisen markkinajärjestelyn asianmukaisen soveltamisen avaintoimijoita. Tämän vuoksi on tarpeen vahvistaa kyseisten järjestöjen tavoitteita sen varmistamiseksi, että niiden jäsenet harjoittavat kalastus- ja vesiviljelytoimintaa kestävällä tavalla, parantavat tuotteiden markkinoille saattamista ja keräävät taloudellista tietoa vesiviljelystä. Näitä tavoitteita toteuttaessaan tuottajajärjestöjen olisi otettava huomioon unionissa vallitsevat kalastus- ja vesiviljelyalan vaihtelevat olosuhteet, etenkin pienimuotoisen kalastuksen erityispiirteet.

(8) Toimialajärjestöt, joihin kuuluu eri toimijaryhmiä, voivat auttaa parantamaan kaupanpitämistoimien koordinointia arvoketjussa ja kehittämään toimenpiteitä, joista on hyötyä koko alalle.

(9) On aiheellista vahvistaa yhteiset edellytykset tuottajajärjestöjen ja toimialajärjestöjen hyväksynnälle jäsenvaltioissa, tuottajajärjestöjen ja toimialajärjestöjen sääntöjen laajentamiselle ja tällaisesta laajentamisesta aiheutuneiden kustannusten jakamiselle. Sääntöjen laajentamista koskeva menettely olisi tehtävä komissiolta saatavan luvan varaiseksi.

(10) Jotta tuottajajärjestöt voisivat ohjata jäseniään harjoittamaan kestävää kalastus- ja vesiviljelytoimintaa, niiden olisi määriteltävä tuotantoa ja kaupan pitämistä koskeva suunnitelma, jossa esitetään järjestöjen tavoitteiden saavuttamiseksi tarvittavat toimenpiteet, ja toimitettava se jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille.

(11) Kalastustoiminnan ennakoimattomuuden vuoksi on aiheellista perustaa ihmisravinnoksi tarkoitettujen kalastustuotteiden varastointimekanismi, jotta voitaisiin paremmin ylläpitää markkinoiden vakautta ja lisätä tuotteista saatavaa voittoa, erityisesti luomalla lisäarvoa. Tämän mekanismin pitäisi osaltaan lisätä unionin paikallisten markkinoiden vakautta ja lähentymistä ja näin edistää sisämarkkinoiden toteutumista.

(12) Tuottajajärjestöt voivat perustaa kollektiivisen rahaston tuotantoa ja kaupan pitämistä koskevien suunnitelmien sekä varastointimekanismin rahoittamiseksi.

(13) Koska hinnat vaihtelevat unionin eri osissa, kullakin tuottajajärjestöillä olisi oltava oikeus tehdä ehdotus hinnasta, jolla varastointimekanismi käynnistetään. Tämä käynnistyshinta ei saisi johtaa vähimmäishintojen vahvistamiseen, mikä voisi haitata kilpailua.

(14) Koska kalakannat ovat yhteisiä luonnonvaroja, niiden kestävään ja tehokkaaseen hyödyntämiseen voivat joissakin tapauksissa päästä paremmin sellaiset järjestöt, joiden jäsenet tulevat eri jäsenvaltioista. Sen vuoksi on tarpeen myös säätää mahdollisuudesta perustaa kansallisuusrajat ylittäviä tuottajajärjestöjä ja tuottajajärjestöjen liittoja, joihin sovelletaan tässä asetuksessa vahvistettuja kilpailusääntöjä.

(15) Yhteisten kaupan pitämisen vaatimusten soveltamisen odotetaan luovan edellytykset sille, että markkinoille toimitetaan kestäviä tuotteita, käytetään hyväksi kalastus- ja vesiviljelytuotteiden sisämarkkinoiden koko potentiaali ja helpotetaan terveeseen kilpailuun perustuvaa kauppaa lisäten näin tuotannon kannattavuutta.

(16) Kalastus- ja vesiviljelytuotteiden valikoima laajenee jatkuvasti, minkä vuoksi on olennaisen tärkeää, että kuluttajille ilmoitetaan pakolliset vähimmäistiedot tuotteiden tärkeimmistä ominaisuuksista. Tuotteiden erilaistamisen edistämiseksi on myös otettava huomioon lisätiedot, joiden ilmoittaminen voi olla vapaaehtoista.

(17) Kalastus- ja vesiviljelytuotteiden tuotantoon ja kaupan pitämiseen olisi sovellettava perussopimuksen 101 artiklassa tarkoitettuja kilpailusääntöjä, jotka koskevat sopimuksia, päätöksiä ja menettelytapoja, jollei niiden soveltaminen estä yhteisen markkinajärjestelyn toimintaa tai vaaranna perussopimuksen 39 artiklassa mainittujen tavoitteiden saavuttamista.

(18) On aiheellista vahvistaa kalastus- ja vesiviljelytuotteiden tuotantoon ja kaupan pitämiseen sovellettavat kilpailusäännöt ottaen huomioon kalastus- ja vesiviljelyalan erityispiirteet, kuten alan hajanaisuus, se että kala on yhteinen luonnonvara ja tuonnin suuri määrä. Yksinkertaistamissyistä tähän asetukseen olisi sisällytettävä tiettyjen kilpailusääntöjen soveltamisesta maataloustuotteiden tuotantoon ja kauppaan 24 päivänä heinäkuuta 2006 annettuun neuvoston asetukseen (EY) N:o 1184/2006[4] sisältyvät asiaa koskevat säännökset. Sen vuoksi asetusta (EY) N:o 1184/2006 ei enää pitäisi soveltaa kalastus- ja vesiviljelytuotteisiin.

(19) On tarpeen parantaa taloudellisia tietoja kalastus- ja vesiviljelytuotteiden markkinoista unionissa.

(20) Komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä 24, 33, 41 ja 46 artiklan osalta, jotta se voisi täydentää tai muuttaa tuottajajärjestöjen hyväksynnän edellytyksiä ja vaatimuksia, täydentää tai muuttaa tuotantoa ja kaupan pitämistä koskevan suunnitelman sisältöä, määritellä ja muuttaa kaupan pitämisen yhteisiä vaatimuksia, täydentää tai muuttaa pakollisia tietoja sekä asettaa vähimmäisvaatimukset tiedoille, joita toimijat voivat ilmoittaa vapaaehtoisesti kuluttajille.

(21) On erityisen tärkeää, että komissio toteuttaa asiaa valmistellessaan asianmukaiset kuulemiset, myös asiantuntijatasolla. Komission olisi delegoituja säädöksiä valmistellessaan ja laatiessaan varmistettava, että asianomaiset asiakirjat toimitetaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle yhtäaikaisesti, hyvissä ajoin ja asianmukaisesti.

---

[4] EUVL L 214, 4.8.2006, s. 7.

(22) Jotta voidaan varmistaa tämän asetuksen 25, 31, 34 ja 37 artiklan yhdenmukainen täytäntöönpanoa, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa. Tätä valtaa olisi käytettävä yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä, 16 päivänä helmikuuta 2011 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011 mukaisesti.

(23) Neuvoston asetus (EY) N:o 104/2000 olisi kumottava, mutta sen 9, 10, 11, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 34, 35, 36, 37, 38 ja 39 artiklaa olisi sovellettava Euroopan kalastus- ja meriasioiden rahastosta annettavan asetuksen voimaantuloon asti,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

I luku
Yleiset säännökset

1 artikla
Kohde

1. Perustetaan kalastus- ja vesiviljelytuotealan yhteinen markkinajärjestely, jäljempänä ’yhteinen markkinajärjestely’.

2. Yhteinen markkinajärjestely sisältää seuraavat välineet:

   (a) ammattialan järjestöt;

   (b) kaupan pitämistä koskevat vaatimukset;

   (c) kuluttajille tiedottaminen;

   (d) kilpailusäännöt;

   (e) markkinatietous.

2 artikla
Soveltamisala

Yhteistä markkinajärjestelyä sovelletaan tämän asetuksen liitteessä I lueteltuihin kalastus- ja vesiviljelytuotteisiin, joita pidetään kaupan unionissa.

3 artikla
Tavoitteet

Yhteisellä markkinajärjestelyllä edistetään yhteisestä kalastuspolitiikasta annetun asetuksen 2 ja 3 artiklassa vahvistettujen tavoitteiden saavuttamista.

4 artikla
Periaatteet

Yhteistä markkinajärjestelyä ohjaavat yhteisestä kalastuspolitiikasta annetun asetuksen 4 artiklassa vahvistetut hyvän hallinnan periaatteet.

5 artikla
Määritelmät

Tässä asetuksessa sovelletaan yhteisestä kalastuspolitiikasta annetun asetuksen 3 artiklassa tarkoitettuja määritelmiä. Lisäksi sovelletaan seuraavia määritelmiä:

(a) ’kalastustuotteilla’ tarkoitetaan liitteessä I lueteltuja, mistä tahansa kalastustoiminnasta peräisin olevia vesieliöitä tai niistä johdettuja tuotteita;

(b) ’vesiviljelytuotteilla’ tarkoitetaan liitteessä I lueteltuja, mistä tahansa vesiviljelytoiminnasta peräisin olevia vesieliöitä niiden elinkaaren kaikissa vaiheissa tai niistä johdettuja tuotteita;

(c) ’tuottajalla’ tarkoitetaan luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka käyttää tuotantovälineitä kalastus- tai vesiviljelytuotteiden hankkimiseksi tarkoituksena niiden markkinoille saattaminen;

(d) ’kalastus- tai vesiviljelyalalla’ tarkoitetaan talouden alaa, johon kuuluvat kaikki kalastus- tai vesiviljelytuotteiden tuotantoa, jalostusta ja kaupan pitämistä koskevat toiminnot;

(e) ’asettamisella saataville markkinoilla’ tarkoitetaan kalastus- tai vesiviljelytuotteen toimittamista unionin markkinoille liiketoiminnan yhteydessä jakelua tai käyttöä varten joko maksua vastaan tai maksutta;

(f) ’markkinoille saattamisella’ tarkoitetaan kalastus- tai vesiviljelytuotteen asettamista ensimmäistä kertaa saataville unionin markkinoilla.

II luku
Ammattialan järjestöt

I JAKSO
PERUSTAMINEN, TAVOITTEET JA TOIMENPITEET

6 artikla
Kalastusalan tuottajajärjestöjen perustaminen

Kalastusalan tuottajajärjestöjä voivat perustaa yhdessä tai useammassa jäsenvaltiossa toimivat kalastustuotteiden tuottajat omasta aloitteestaan ryhminä, ja ne voidaan hyväksyä II jakson mukaisesti.

7 artikla
Kalastusalan tuottajajärjestöjen tavoitteet

Kalastusalan tuottajajärjestöt pyrkivät seuraaviin tavoitteisiin:

(a) jäsenten taloudellisesti kannattavan kalastustoiminnan edistäminen siten, että noudatetaan kaikilta osin yhteisestä kalastuspolitiikasta annetussa asetuksessa ja ympäristölainsäädännössä vahvistettua luonnonvarojen suojelupolitiikkaa;

(b) kaupallisten kantojen tahattomia saaliita koskevan kysymyksen hoitaminen;

(c) markkinoille saattamisen edellytysten parantaminen jäsenten kalastustuotteiden osalta;

(d) markkinoiden vakauttaminen;

(e) tuottajien toiminnan kannattavuuden parantaminen.

8 artikla
Kalastusalan tuottajajärjestöjen käytettävissä olevat toimenpiteet

Kalastusalan tuottajajärjestöt voivat käyttää seuraavia toimenpiteitä 7 artiklassa tarkoitettujen tavoitteiden saavuttamiseksi:

(a) jäsenten kalastustoiminnan suunnittelu;

(b) kaupallisten kantojen tahattomien saaliiden hyödyntäminen mahdollisimman hyvin

- käyttämällä sellaiset aluksista puretut tuotteet, jotka eivät vastaa 39 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettuja kaupallisia vähimmäiskokoja, muuhun tarkoitukseen kuin ihmisravinnoksi,

- saattamalla markkinoille sellaiset aluksista puretut tuotteet, jotka vastaavat 39 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettuja kaupallisia vähimmäiskokoja,

- jakamalla aluksista purettuja tuotteita maksutta hyväntekeväisyys- tai avustustarkoituksiin;

(c) tuotannon mukauttaminen markkinoiden vaatimuksiin;

(d) jäsenten tuotteiden tarjonnan ja kaupan pitämisen kanavointi;

(e) kalastustuotteiden väliaikaisen varastoinnin hallinnointi 35 ja 36 artiklan mukaisesti;

(f) valvonta ja toimenpiteiden toteuttaminen, jotta jäsenten toiminta vastaisi tuottajajärjestön vahvistamia sääntöjä.

9 artikla
Vesiviljelyalan tuottajajärjestöjen perustaminen

Vesiviljelyalan tuottajajärjestöjä voivat perustaa yhdessä tai useammassa jäsenvaltiossa toimivat vesiviljelytuotteiden tuottajat omasta aloitteestaan ryhminä, ja ne voidaan hyväksyä II jakson mukaisesti.

10 artikla
Vesiviljelyalan tuottajajärjestöjen tavoitteet

Vesiviljelyalan tuottajajärjestöt pyrkivät seuraaviin tavoitteisiin:

(a) jäsenten kestävän vesiviljelytoiminnan edistäminen kehitysmahdollisuuksia tarjoamalla;

(b) elintarviketarjonnan lisääminen ja työllisyyden parantaminen rannikko- ja maaseutualueilla;

(c) sen varmistaminen, että jäsenten toiminta on yhdenmukaista yhteisestä kalastuspolitiikasta annetun asetuksen 51 artiklassa tarkoitettujen kansallisten strategiasuunnitelmien kanssa;

(d) markkinoille saattamisen edellytysten parantaminen jäsenten vesiviljelytuotteiden osalta;

(e) tuottajien toiminnan kannattavuuden parantaminen.

11 artikla
Vesiviljelyalan tuottajajärjestöjen käytettävissä olevat toimenpiteet

Vesiviljelyalan tuottajajärjestöt voivat käyttää seuraavia toimenpiteitä 10 artiklassa tarkoitettujen tavoitteiden saavuttamiseksi:

(a) vastuullisen ja kestävän vesiviljelyn edistäminen erityisesti ympäristönsuojelun sekä eläinten terveyden ja hyvinvoinnin osalta;

(b) tuotannon mukauttaminen markkinoiden vaatimuksiin;

(c) jäsenten tuotteiden tarjonnan ja kaupan pitämisen kanavointi;

(d) valvonta ja toimenpiteiden toteuttaminen, jotta jäsenten toiminta vastaisi tuottajajärjestön vahvistamia sääntöjä;

(e) tietojen kerääminen kaupan pidetyistä tuotteista, mukaan luettuina ensimyyntejä koskevat taloudelliset tiedot, sekä tuotantoennusteista;

12 artikla
Tuottajajärjestöjen liittojen perustaminen

1. Kalastus- tai vesiviljelyalan tuottajajärjestöjen liiton voivat perustaa yhdessä tai useammassa jäsenvaltiossa hyväksytyt tuottajajärjestöt omasta aloitteestaan ryhmänä.

2. Tuottajajärjestöihin sovellettavia tämän asetuksen säännöksiä sovelletaan tuottajajärjestöjen liittoihin, jollei toisin mainita.

13 artikla
Tuottajajärjestöjen liittojen tavoitteet

Kalastus- tai vesiviljelyalan tuottajajärjestöjen liitot pyrkivät seuraaviin tavoitteisiin:

(a) jonkin tuottajajärjestöjen 7 ja 10 artiklassa vahvistetun tavoitteen saavuttaminen tehokkaammalla tavalla;

(b) jäsentuottajajärjestöjen yhteistä etua palvelevan toiminnan koordinointi ja kehittäminen.

14 artikla
Toimialajärjestöjen perustaminen

Toimialajärjestön voivat perustaa yhdessä tai useammassa jäsenvaltiossa toimivat kalastus- ja vesiviljelytuotealan toimijat omasta aloitteestaan ryhmänä, ja se voidaan hyväksyä II jakson mukaisesti.

15 artikla
Toimialajärjestöjen tavoitteet

Toimialajärjestöt pyrkivät seuraaviin tavoitteisiin:

(a) unionin kalastus- ja vesiviljelytuotteiden markkinoilla saataville asettamisen edellytysten parantaminen;

(b) avustaminen unionin kalastus- ja vesiviljelytuotteiden markkinoille saattamisen ja markkinoilla saataville asettamisen koordinoinnin parantamisessa.

16 artikla
Toimialajärjestöjen käytettävissä olevat toimenpiteet

Toimialajärjestöt voivat käyttää seuraavia toimenpiteitä 15 artiklassa tarkoitettujen tavoitteiden saavuttamiseksi:

(a) unionin lainsäädännön mukaisten mallisopimusten laatiminen;

(b) unionin kalastus- ja vesiviljelytuotteiden menekin edistäminen syrjimättömällä tavalla käyttämällä hyväksi sertifioinnin, erityisesti alkuperämerkintöjen,

laatumerkintöjen, maantieteellisten merkintöjen ja kestävyysmerkintöjen tarjoamia mahdollisuuksia;

(c) unionin tai kansallisen lainsäädännön säännöksiä tiukempien sääntöjen vahvistaminen kalastus- ja vesiviljelytuotteiden tuotannolle ja kaupan pitämiselle;

(d) laadun sekä tuotantoa ja markkinoita koskevan tietämyksen ja niiden avoimuuden parantaminen;

(e) markkina- ja muiden tutkimusten suorittaminen sekä markkinoiden toiminnan optimointiin tähtäävien tekniikoiden kehittäminen, mukaan luettuna tieto- ja viestintätekniikka;

(f) tietojen tuottaminen ja tutkimustoiminta sellaisen kestävän tarjonnan aikaansaamiseksi, joka määrältään, laadultaan ja hinnaltaan vastaa markkinoiden tarpeita ja kuluttajien toiveita;

(g) valvonta ja toimenpiteiden toteuttaminen, jotta jäsenten toiminta vastaisi toimialajärjestön vahvistamia sääntöjä.

II JAKSO
HYVÄKSYMINEN

17 artikla
Tuottajajärjestöjen hyväksyminen

Jäsenvaltiot voivat hyväksyä kalastus- tai vesiviljelyalan tuottajajärjestöiksi kaikki hyväksyntää hakevat kalastus- tai vesiviljelyalan tuottajaryhmät edellyttäen, että

(a) ryhmillä on riittävän laajaa taloudellista toimintaa kyseisen jäsenvaltion alueella tai alueen osalla erityisesti jäsenmäärän ja kaupan pidettävän tuotannon määrän osalta;

(b) ryhmillä on jonkin jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti oikeushenkilöys, niiden päätoimipaikka on kyseisen jäsenvaltion alueella ja ne ovat sijoittautuneet sen alueelle;

(c) ryhmät kykenevät pyrkimään 7 ja 10 artiklassa vahvistettuihin tavoitteisiin;

(d) ryhmät noudattavat VI luvussa vahvistettuja kilpailusääntöjä;

(e) ryhmillä ei ole määräävää asemaa tietyillä markkinoilla, ellei tämä ole perussopimuksen 39 artiklan tavoitteiden saavuttamisen kannalta tarpeen.

18 artikla
Toimialajärjestöjen hyväksyminen

Jäsenvaltiot voivat hyväksyä toimialajärjestöiksi kaikki niiden alueelle sijoittautuneet hyväksyntää asianmukaisesti hakevat ryhmät ottaen huomioon unionin säännöt, erityisesti kilpailusäännöt, ja edellyttäen, että

(a) ryhmät edustavat merkittävää osaa vähintään kahdesta seuraavasta toiminnasta tietyllä alueella tai tietyillä alueilla: kalastus- ja vesiviljelytuotteiden tai niistä jalostettujen tuotteiden tuotanto, kaupan pitäminen ja jalostus;

(b) ryhmät eivät itse harjoita kalastus- ja vesiviljelytuotteiden tai niistä jalostettujen tuotteiden tuotantoa, jalostusta tai kaupan pitämistä;

(c) ryhmillä on jonkin jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti oikeushenkilöys, niiden päätoimipaikka on kyseisen jäsenvaltion alueella ja ne ovat sijoittautuneet sen alueelle;

(d) ryhmät kykenevät pyrkimään 15 artiklassa vahvistettuihin tavoitteisiin;

(e) ryhmät ottavat huomioon kuluttajien edun;

(f) ryhmät eivät estä yhteisen markkinajärjestelyn moitteetonta toimintaa.

19 artikla
Jäsenvaltioiden suorittamat tarkastukset ja hyväksynnän peruuttaminen

Jäsenvaltioiden on tarkastettava säännöllisin väliajoin, että tuottajajärjestöt ja toimialajärjestöt täyttävät 17 ja 18 artiklassa vahvistetut hyväksynnän edellytykset, ja tarvittaessa peruutettava tuottajajärjestön tai toimialajärjestön hyväksyntä.

20 artikla
Kansallisuusrajoja ylittävät tuottajajärjestöt, tuottajajärjestöjen liitot ja toimialajärjestöt

Jäsenvaltioiden, joiden kansalaisia on jäseninä toisen jäsenvaltion alueelle sijoittautuneessa tuottaja- tai toimialajärjestössä, ja jäsenvaltioiden, joiden alueella on eri jäsenvaltioissa hyväksyttyjen tuottajajärjestöjen liiton päätoimipaikka, on toteutettava asianomaisten jäsenvaltioiden kanssa hallinnollinen yhteistyö, jota tällaisen järjestön tai liiton toiminnan valvonta edellyttää.

21 artikla
Kalastusmahdollisuuksien jakaminen

Tuottajajärjestön, jonka jäsenet ovat eri jäsenvaltioiden kansalaisia, tai eri jäsenvaltioissa hyväksyttyjen tuottajajärjestöjen liiton on suoritettava tehtävänsä siten, ettei se rajoita kalastusmahdollisuuksien jakamista jäsenvaltioiden kesken säätelevien säännösten soveltamista yhteisestä kalastuspolitiikasta annetun asetuksen 16 artiklan mukaisesti.

22 artikla
Ilmoittaminen komissiolle

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle sähköisesti kaikki hyväksynnän myöntämistä tai peruuttamista koskevat päätökset.

23 artikla
Komission tekemät tarkastukset

Varmistaakseen, että 17 ja 18 artiklassa vahvistetut tuottajajärjestöjen ja toimialajärjestöjen hyväksynnän edellytykset täyttyvät, komissio voi tehdä tarkastuksia ja tarvittaessa pyytää jäsenvaltioita peruuttamaan tuottajajärjestön tai toimialajärjestön hyväksynnän.

24 artikla
Delegoidut säädökset

Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 50 artiklan mukaisesti

(a) 17 ja 18 artiklassa tarkoitettujen hyväksynnän edellytysten muuttamiseksi tai täydentämiseksi. Kyseiset säännöt voivat koskea tuottajajärjestöjen tai toimialajärjestöjen sisäistä toimintaa, niiden perussääntöä, rahoitus- ja talousarviosäännöksiä, jäsenten velvollisuuksia sekä järjestön sääntöjen noudattamisen valvontaa seuraamukset mukaan lukien;

(b) tarkastusten tiheyttä, sisältöä ja käytännön menetelmiä koskevien sääntöjen vahvistamiseksi niiden tarkastusten osalta, joita jäsenvaltioiden on 20 ja 21 artiklan mukaisesti suoritettava.

25 artikla
Täytäntöönpanosäädökset

1. Komission on annettava täytäntöönpanosäädöksiä

(a) määräajoista ja menettelyistä, joita jäsenvaltioiden on sovellettava hyväksyessään 17 ja 18 artiklan nojalla tuottajajärjestöjä ja toimialajärjestöjä tai peruuttaessaan 19 artiklan nojalla tällaisen hyväksynnän;

(b) ilmoituksen muodosta, määräajoista ja menettelyistä, joita jäsenvaltioiden on sovellettava ilmoittaessaan 22 artiklan nojalla komissiolle hyväksynnän myöntämistä tai peruuttamista koskevan päätöksen.

2. Tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetut täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 51 artiklassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

III JAKSO
SÄÄNTÖJEN LAAJENTAMINEN

26 artikla
Tuottajajärjestöjen sääntöjen laajentaminen

1. Jäsenvaltio voi tehdä tuottajajärjestön sopimat säännöt sitoviksi sellaisten kyseiseen järjestöön kuulumattomien tuottajien osalta, jotka pitävät kaupan yhtä tai useaa asianomaista tuotetta alueella, jolla järjestö on edustava, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

   (a) tuottajajärjestö katsotaan tuotannon ja kaupan pitämisen osalta edustavaksi jossakin jäsenvaltiossa, ja se tekee jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille hakemuksen;

   (b) laajennettavat säännöt koskevat jotakin tuottajajärjestöille 8 artiklan a–e alakohdassa vahvistettua toimenpidettä.

2. Edellä olevan 1 kohdan a alakohtaa sovellettaessa kalastusalan tuottajajärjestöä pidetään edustavana, jos sen osuus asianomaisen tuotteen edellisenä vuonna kaupan pidetystä määrästä on vähintään 65 prosenttia alueella, jolla sääntöjen laajentamista ehdotetaan.

3. Edellä olevan 1 kohdan a alakohtaa sovellettaessa vesiviljelyalan tuottajajärjestöä pidetään edustavana, jos sen osuus asianomaisen tuotteen edellisenä vuonna kaupan pidetystä määrästä on vähintään 40 prosenttia alueella, jolla sääntöjen laajentamista ehdotetaan.

4. Sääntöjä, jotka laajennetaan koskemaan muita kuin jäseniä, on sovellettava vähintään 90 päivää ja enintään 12 kuukautta.

27 artikla
Toimialajärjestöjen sääntöjen laajentaminen

1. Jäsenvaltio voi tehdä jotkin toimialajärjestön sopimat päätökset, sopimukset ja yhdenmukaistetut menettelytavat sitoviksi tietyllä alueella tai tietyillä alueilla muiden, kyseiseen järjestöön kuulumattomien toimijoiden osalta edellyttäen, että

   (a) toimialajärjestö kattaa vähintään 65 prosenttia vähintään kahdesta seuraavassa mainitusta toiminnosta: asianomaisen tuotteen tuotanto, kaupan pitäminen tai jalostus edellisen vuoden aikana jäsenvaltion kyseisellä yhdellä tai useammalla alueella; ja järjestö tekee toimivaltaisille kansallisille viranomaisille hakemuksen;

   (b) säännöt, jotka on tarkoitus laajentaa koskemaan muita toimijoita, koskevat jotakin 16 artiklan a–f alakohdassa vahvistettua toimialajärjestön toimenpidettä eivätkä aiheuta vahinkoa muille kyseisen jäsenvaltion tai unionin toimijoille.

2. Sääntöjen laajentaminen voidaan tehdä sitovaksi enintään kolmen vuoden ajaksi.

28 artikla
Taloudellinen vastuu

Kun säännöt laajennetaan koskemaan muita kuin jäseniä 26 ja 27 artiklan mukaisesti, asianomainen jäsenvaltio voi päättää, että järjestöön kuulumattomat ovat velvollisia korvaamaan kokonaan tai osittain tuottajajärjestölle tai toimialajärjestölle kustannukset, jotka jäsenet ovat sääntöjen laajentamisen soveltamisen seurauksena maksaneet.

29 artikla
Komission myöntämä lupa

1. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle säännöt, jotka ne aikovat tehdä 26 ja 27 artiklan mukaisesti kaikkia tuottajia tai toimijoita sitoviksi tietyllä alueella tai tietyillä alueilla.

2. Komissio tekee päätöksen jäsenvaltion ilmoittamien sääntöjen laajentamisen hyväksymisestä edellyttäen, että

   (a) 26 ja 27 artiklan säännöksiä noudatetaan;

   (b) kilpailusääntöjä koskevaa VI lukua noudatetaan;

   (c) laajentaminen ei vaaranna vapaata kauppaa;

   (d) perussopimuksen 39 artiklan tavoitteet eivät vaarannu.

3. Komission on tehtävä päätös sääntöjen laajentamisen hyväksymisestä tai epäämisestä ja ilmoitettava siitä jäsenvaltioille kahden kuukauden kuluessa ilmoituksen vastaanottamisesta. Jos komissio ei ole tehnyt päätöstä kahden kuukauden kuluessa, katsotaan, että komissio on hyväksynyt sääntöjen laajentamisen.

30 artikla
Luvan peruuttaminen

Komissio voi suorittaa tarkastuksia ja peruuttaa sääntöjen laajentamista koskevan luvan, jos se toteaa, että jokin luvan edellytyksistä ei täyty. Komission on ilmoitettava asiasta jäsenvaltioille.

31 artikla
Täytäntöönpanosäädökset

Komissio vahvistaa 29 artiklan 1 kohdassa mainitun ilmoituksen muotoa ja ilmoitusmenettelyä koskevat säännöt täytäntöönpanosäädöksillä, jotka hyväksytään 51 artiklassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

IV JAKSO
TUOTANNON JA KAUPAN PITÄMISEN SUUNNITTELU

32 artikla
Tuotantoa ja kaupan pitämistä koskeva suunnitelma

1. Kunkin tuottajajärjestön on toimitettava toimivaltaisille kansallisille viranomaisilleen tuotantoa ja kaupan pitämistä koskeva suunnitelma, jonka avulla se pyrkii saavuttamaan 3 artiklassa vahvistetut tavoitteet.

2. Jäsenvaltion on hyväksyttävä suunnitelma. Kun suunnitelma on hyväksytty, tuottajajärjestön on viipymättä pantava se täytäntöön.

3. Tuottajajärjestöt voivat tarkistaa tuotantoa ja kaupan pitämistä koskevaa suunnitelmaa, ja tarkistus on toimitettava kyseisen jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten hyväksyttäväksi.

4. Tuottajajärjestöjen on laadittava 1 kohdassa tarkoitettuun tuotantoa ja kaupan pitämistä koskevaan suunnitelmaan perustuvasta toiminnastaan vuosikertomus ja toimitettava se kyseisen jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille.

5. Jäsenvaltioiden on tehtävä tarkastuksia sen varmistamiseksi, että jokainen tuottajajärjestö täyttää tässä artiklassa säädetyt velvollisuudet.

33 artikla
Delegoidut säädökset

Siirretään komissiolle valta antaa 32 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun tuotantoa ja kaupan pitämistä koskevan suunnitelman sisältöä koskevien sääntöjen vahvistamiseksi delegoituja säädöksiä 50 artiklan mukaisesti.

34 artikla
Täytäntöönpanosäädökset

Säännöt menettelyille ja määräajoille, joita tuottajajärjestöjen on noudatettava 32 artiklassa tarkoitettua tuotanto- ja kaupanpitämissuunnitelmaa toimittaessaan ja jäsenvaltioiden suunnitelmaa hyväksyessään, vahvistaa komissio täytäntöönpanosäädöksillä, jotka hyväksytään 51 artiklassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

V jakso
Markkinoiden vakauttaminen

35 artikla
Varastointijärjestelmä

Tuottajajärjestöt voivat rahoittaa tämän asetuksen liitteessä II lueteltujen kalastustuotteiden varastoinnin seuraavin edellytyksin:

(a) tuottajajärjestöt ovat saattaneet tuotteet myyntiin, mutta niille ei ole löytynyt ostajaa 36 artiklassa tarkoitettuun käynnistyshintaan;

(b) tuotteet ovat 39 artiklan mukaisesti vahvistettujen kaupan pitämistä koskevien vaatimusten mukaisia ja riittävän laadukkaita ihmisravinnoksi;

(c) tuotteet stabiloidaan tai jalostetaan ja varastoidaan jäädyttämällä ne joko aluksessa tai maalla sijaitsevissa tiloissa, suolaamalla, kuivaamalla, marinoimalla tai tarvittaessa keittämällä ja pastöroimalla. Johonkin edellä mainituista toimista voi liittyä fileoiminen tai paloitteleminen ja tarvittaessa pään poistaminen;

(d) varastoidut tuotteet tuodaan myöhemmin uudelleen markkinoille ihmisravinnoksi.

36 artikla
Varastointimekanismin käynnistävät hinnat

1. Ennen kunkin vuoden loppua jokainen tuottajajärjestö voi tehdä omissa nimissään ehdotuksen hinnaksi, joka käynnistää 35 artiklassa tarkoitetun hintamekanismin liitteessä II luetelluille kalastustuotteille.

2. Käynnistyshinta saa olla enintään 80 prosenttia painotetusta keskihinnasta, joka kyseessä olevalle tuotteelle on rekisteröity asianomaisen tuottajajärjestön toiminta-alueella sitä vuotta edeltävien kolmen vuoden aikana, jolle käynnistyshinta vahvistetaan.

3. Käynnistyshintaa vahvistettaessa on otettava huomioon seuraavat seikat:

(a) tuotannon ja kysynnän kehitysnäkymät;

(b) markkinahintojen vakauttaminen;

(c) markkinoiden lähentyminen;

(d) tuottajien tulot;

(e) kuluttajien edut.

4. Jäsenvaltioiden on alueellaan hyväksyttyjen tuottajajärjestöjen ehdotuksia koskevan tarkastelun jälkeen määrättävä käynnistyshinnat, joita tuottajajärjestöjen on sovellettava. Kyseiset hinnat on vahvistettava 2 ja 3 kohdassa tarkoitettujen perusteiden mukaisesti. Hinnat on julkaistava.

37 artikla
Täytäntöönpanosäädökset

Säännöt julkaisumuodolle, jota jäsenvaltioiden on käytettävä, kun ne 36 artiklan 4 kohdan mukaisesti julkaisevat käynnistyshinnat, vahvistaa komissio täytäntöönpanosäädöksillä, jotka hyväksytään 51 artiklassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

VI JAKSO

KOLLEKTIIVINEN RAHASTO

38 artikla
Kollektiivinen rahasto

Kukin tuottajajärjestö voi perustaa kollektiivisen rahaston, jota käytetään vain seuraavien toimenpiteiden rahoittamiseen:

(a) jäsenvaltioiden 32 artiklan mukaisesti hyväksymät tuotantoa ja kaupan pitämistä koskevat suunnitelmat;

(b) 35 ja 36 artiklassa tarkoitettu varastointimekanismi.

III luku
Kaupan pitämistä koskevat vaatimukset

39 artikla
Kaupan pitämistä koskevien vaatimusten vahvistaminen

1. Ihmisravinnoksi tarkoitettuja, liitteessä I lueteltuja tuotteita varten voidaan vahvistaa yhteiset kaupan pitämistä koskevat vaatimukset.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetut vaatimukset voivat koskea erityisesti

(a) yhteisestä kalastuspolitiikasta annetun asetuksen 15 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen säilyttämisen viitekokojen mukaisia kaupallisia vähimmäiskokoja, ottaen huomioon paras käytettävissä oleva tieteellinen tieto;

(b) suojeluvaatimusten ja kansainvälisten sitoumusten mukaisia säilyketuotteiden eritelmiä.

3. Edellä olevaa 1 ja 2 kohtaa sovelletaan seuraavien säädösten soveltamista rajoittamatta:

(a) eläinperäisiä elintarvikkeita koskevista erityisistä hygieniasäännöistä annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 853/2004[5];

(b) laittoman, ilmoittamattoman ja sääntelemättömän kalastuksen ehkäisemistä, estämistä ja poistamista koskevasta yhteisön järjestelmästä annettu neuvoston asetus (EY) N:o 1005/2008[6]; ja

(c) yhteisön valvontajärjestelmästä, jonka tarkoituksena on varmistaa yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjen noudattaminen, annettu neuvoston asetus (EY) N:o 1224/2009[7].

40 artikla
Kaupan pitämistä koskevien vaatimusten noudattaminen

1. Tuotteita, joille on vahvistettu kaupan pitämistä koskevat vaatimukset, voidaan pitää unionissa kaupan ihmisravinnoksi vain näiden vaatimusten mukaisesti.

2. Jäsenvaltioiden on tarkastettava, ovatko kaupan pitämistä koskevien yhteisten vaatimusten alaiset tuotteet kyseisten vaatimusten mukaisia. Tarkastuksia voidaan suorittaa kaikissa kaupan pitämisen vaiheissa sekä kuljetuksen aikana.

3. Kaikki aluksista puretut kalastustuotteet, myös ne, jotka eivät täytä kaupan pitämiselle asetettuja vaatimuksia, voidaan jäsenvaltioiden vastuulla jakaa maksutta hyväntekeväisyys- tai avustusjärjestöille, jotka ovat sijoittautuneet unioniin, tai henkilöille, jotka ovat kyseisen jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti oikeutettuja julkiseen apuun.

41 artikla
Delegoidut säädökset

Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 50 artiklan mukaisesti, jotta voidaan määritellä 39 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut yhteiset kaupan pitämisen vaatimukset laadun, koon tai painon, pakkauksen, esillepanon ja merkintöjen osalta sekä, jos se on vaatimusten soveltamisesta saatujen kokemusten perusteella tarpeen, muuttaa niitä samalla varmistaen, että vaatimukset määritellään oikeudenmukaisella ja avoimella tavalla.

---

5 EUVL L 139, 30.4.2004, s. 55.
6 EUVL L 286, 29.10.2008, s. 1.
7 EUVL L 343, 22.12.2009, s. 1.

IV luku
Kuluttajille tiedottaminen

42 artikla
Pakolliset tiedot

1. Unionissa kaupan pidettäviä, liitteessä I olevassa a, b, c ja e kohdassa tarkoitettuja kalastus- ja vesiviljelytuotteita saa niiden alkuperästä riippumatta tarjota vähittäismyyntiin loppukuluttajalle ainoastaan, jos asianmukaisella merkinnällä tai etiketillä ilmoitetaan

   (a) lajin kauppanimi;

   (b) tuotantomenetelmä, erityisesti seuraavin sanoin: ”… pyydetty …” tai ”… pyydetty makeasta vedestä …” tai ”… viljelty …”;

   (c) alue, jolla tuote on pyydetty tai viljelty;

   (d) kalastustuotteiden pyyntipäivä tai vesiviljelytuotteiden nostopäivä;

   (e) onko tuote tuore vai sulatettu.

2. Unionissa kaupan pidettäviä, liitteessä I olevassa h ja i kohdassa tarkoitettuja kalastus- ja vesiviljelytuotteita saa niiden alkuperästä riippumatta tarjota vähittäismyyntiin loppukuluttajalle ainoastaan, jos asianmukaisella merkinnällä tai etiketillä ilmoitetaan

   (a) lajin kauppanimi;

   (b) tuotantomenetelmä, erityisesti seuraavin sanoin: ”… pyydetty …” tai ”… pyydetty makeasta vedestä …” tai ”… viljelty …”;

   (c) alue, jolla tuote on pyydetty tai viljelty.

3. Edellä 1 ja 2 kohdassa tarkoitetut tiedot on merkittävä selkeästi ja niiden on oltava helposti erottuvat.

4. Edellä olevia 1 ja 2 kohtaa sovelletaan seuraavien säädösten soveltamista rajoittamatta:

   (a) myytäväksi tarkoitettujen elintarvikkeiden merkintöjä, esillepanoa ja mainontaa koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 20 päivänä maaliskuuta 2000 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2000/13/EY[8];

   (b) sardiinisäilykkeiden kaupan pitämistä koskevista yhteisistä vaatimuksista 21 päivänä kesäkuuta 1989 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 2136/89[9];

[8] EYVL L 109, 6.5.2000, s. 29.
[9] EYVL L 212, 22.7.1989, s. 79.

(c) tonnikala- ja sardasäilykkeiden kaupan pitämistä koskevista yhteisistä vaatimuksista 9 päivänä kesäkuuta 1992 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 1536/92[10].

43 artikla
Kauppanimi

Edellä olevan 42 artiklan 1 kohdan a alakohdan ja 2 kohdan a alakohdan soveltamiseksi jäsenvaltioiden on laadittava ja julkaistava luettelo alueellaan sallituista kauppanimistä. Luettelossa on ilmoitettava

(a) kunkin lajin tieteellinen nimi FishBase-tietojärjestelmän mukaan;

(b) lajin nimi kyseisen jäsenvaltion virallisella kielellä tai virallisilla kielillä;

(c) mahdolliset paikallisesti tai alueellisesti hyväksytyt tai sallitut muut nimet.

44 artikla
Pyynti- tai tuotantoaluetta koskeva merkintä

1. Edellä olevan 42 artiklan 1 kohdan c alakohdassa ja 2 kohdan c alakohdassa tarkoitetussa pyynti- tai tuotantoaluetta koskevassa merkinnässä on oltava seuraavat tiedot:

(a) merestä pyydetyillä kalastustuotteilla jonkin FAO-kalastusalueiden luettelossa mainitun alueen tai suuralueen nimi;

(b) makeasta vedestä pyydetyillä kalastustuotteilla viittaus siihen jäsenvaltioon tai kolmanteen maahan, josta tuote on peräisin;

(c) vesiviljelytuotteilla viittaus siihen jäsenvaltioon tai kolmanteen maahan, jossa tapahtuu tuotteen vähintään kolme kuukautta kestävä viimeinen kasvatus- tai viljelyvaihe.

2. Toimijat voivat ilmoittaa 1 kohdassa tarkoitettujen tietojen lisäksi tarkemman pyynti- tai tuotantoalueen.

45 artikla
Vapaaehtoiset lisätiedot

1. Edellä olevan 42 artiklan mukaisesti edellytettyjen pakollisten tietojen lisäksi voidaan ilmoittaa vapaaehtoisuuden pohjalta seuraavia tietoja:

(a) ympäristöön liittyviä tietoja;

(b) eettisiä tai sosiaalisia tietoja;

[10] EYVL L 163, 17.6.1992, s. 1.

(c) tietoja tuotantotekniikoista;

(d) tietoja tuotantokäytännöistä;

(e) tietoja tuotteen ravintoainekoostumuksesta.

2. Vapaaehtoisia tietoja ei saa esittää siten, että pakollisia tietoja varten merkinnöissä tai etiketissä käytettävissä oleva tila pienenee.

3. Edellä olevaa 1 kohtaa sovelletaan rajoittamatta seuraavien säädösten soveltamista:

(a) direktiivi 2000/13/EY;

(b) elintarvikkeiden ravintoarvomerkinnöistä 24 päivänä syyskuuta 1990 annettu direktiivi 90/496/ETY[11];

(c) elintarvikkeita koskevista ravitsemus- ja terveysväitteistä 20 päivänä joulukuuta 2006 annettu asetus (EY) N:o 1924/2006[12];

(d) maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden maantieteellisten merkintöjen ja alkuperänimitysten suojasta annettu asetus (EY) N:o 510/2006[13];

(e) maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden rekisteröimisestä aidoiksi perinteisiksi tuotteiksi annettu asetus (EY) N:o 509/2006[14]; ja

(f) luonnonmukaisesta tuotannosta ja luonnonmukaisesti tuotettujen tuotteiden merkinnöistä annettu asetus (EY) N:o 834/2007.

46 artikla
Delegoidut säädökset

Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 50 artiklan mukaisesti

(a) 42 artiklan 1 kohdassa, 42 artiklan 2 kohdassa, 43 artiklassa ja 44 artiklassa tarkoitettujen pakollisia tietoja koskevien vaatimusten täydentämiseksi tai muuttamiseksi samalla varmistaen, että pakolliset tiedot esitetään oikeudenmukaisella ja avoimella tavalla;

(b) vähimmäisvaatimusten asettamiseksi 45 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuille tiedoille, joita toimijat voivat ilmoittaa vapaaehtoisesti, samalla varmistaen, että vapaaehtoisten tietojen esittämisen edellytykset ovat täsmälliset, avoimet ja syrjimättömät.

---

11 EYVL L 276, 6.10.1990, s. 40.
12 EUVL L 404, 30.12.2006, s. 9.
13 EUVL L 93, 31.3.2006, s. 12.
14 EUVL L 93, 31.3.2006, s. 1.

V luku
Kilpailusäännöt

47 artikla
Kilpailusääntöjen soveltaminen

Perussopimuksen 101–106 artiklaa ja niiden täytäntöönpanosäännöksiä sovelletaan sellaisiin perussopimuksen 101 artiklan 1 kohdassa ja 102 artiklassa tarkoitettuihin sopimuksiin, päätöksiin ja menettelytapoihin, jotka liittyvät kalastus- ja vesiviljelytuotteiden tuotantoon tai kaupan pitämiseen.

48 artikla
Poikkeukset kilpailusääntöjen soveltamisesta

1. Sen estämättä, mitä tämän asetuksen 47 artiklassa säädetään, perussopimuksen 101 artiklan 1 kohtaa ei sovelleta sellaisiin tuottajajärjestöjen sopimuksiin, päätöksiin ja menettelytapoihin, jotka koskevat kalastus- ja vesiviljelytuotteiden tuotantoa tai myyntiä tai kalastus- ja vesiviljelytuotteiden yhteisten varastointi-, käsittely- tai jalostustilojen käyttöä ja jotka

   (a) ovat tarpeen perussopimuksen 39 artiklassa asetettujen tavoitteiden saavuttamiseksi;

   (b) eivät merkitse minkäänlaista velvoitetta veloittaa samoja hintoja,

   (c) eivät johda markkinoiden lokeroitumiseen unionissa;

   (d) eivät sulje pois kilpailua;

   (e) eivät vaaranna perussopimuksen 39 artiklassa asetettujen tavoitteiden saavuttamista.

2. Sen estämättä, mitä tämän asetuksen 47 artiklassa säädetään, perussopimuksen 101 artiklan 1 kohtaa ei sovelleta sellaisiin toimialajärjestöjen sopimuksiin, päätöksiin ja menettelytapoihin, jotka

   (a) ovat tarpeen perussopimuksen 39 artiklassa asetettujen tavoitteiden saavuttamiseksi; ja

   (b) eivät merkitse velvoitetta soveltaa määrättyä hintaa;

   (c) eivät johda markkinoiden lokeroitumiseen unionissa;

   (d) eivät merkitse erilaisten edellytysten soveltamista muiden kauppakumppaneiden samankaltaisiin liiketoimiin ja näin näiden asettamista epäedulliseen kilpailuasemaan;

   (e) eivät poista kilpailua merkittävältä osalta asianomaisia tuotteita;

(f) eivät rajoita kilpailua tavoilla, jotka eivät ole tarpeen yhteisen kalastuspolitiikan tavoitteiden saavuttamiseksi.

VI luku
Markkinatietous

49 artikla
Markkinatietous

1. Komissio

(a) kerää, analysoi ja jakaa taloudellista tietoa ja ymmärtämystä unionin kalastus- ja vesiviljelytuotemarkkinoista koko toimitusketjun osalta ottaen huomioon kansainvälisen kontekstin;

(b) seuraa säännöllisesti hintoja unionin kalastus- ja vesiviljelytuotteiden koko toimitusketjussa ja laatii analyysejä markkinoiden kehityssuunnista;

(c) tuottaa tapauskohtaisia markkinatutkimuksia ja asettaa käyttöön menetelmät hinnanmuodostusselvityksiä varten.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen tavoitteiden saavuttamiseksi komissio käyttää seuraavia toimenpiteitä:

(a) unionin lainsäädännön nojalla kerätyn, käytettävissä olevan kalastus- ja vesiviljelytuotteita koskevan tiedon saannin helpottaminen;

(b) markkinatietojen saattaminen sidosryhmien käytettäväksi tarkoituksenmukaisella tasolla.

3. Jäsenvaltioiden on edistettävä 1 kohdassa tarkoitettujen tavoitteiden saavuttamista.

VII luku
Menettelysäännökset

50 artikla
Siirretyn säädösvallan käyttäminen

1. Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä tässä artiklassa säädetyin edellytyksin.

2. Edellä 24, 33, 41 ja 46 artiklassa tarkoitettu säädösvallan siirto tehdään määräämättömäksi ajaksi […] alkaen.

3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 24, 33, 41 ja 46 artiklassa tarkoitetun säädösvallan siirron. Peruuttamispäätös lopettaa päätöksessä mainitun säädösvallan siirron. Päätös tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä,

jona se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, tai päätöksessä mainittuna myöhempänä päivänä. Päätös ei vaikuta aiemmin annettujen delegoitujen säädösten voimassaoloon.

4. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

5. Säädösvallan siirron nojalla 24, 33, 41 ja 46 artiklan mukaisesti annettu säädös voi tulla voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei vastusta sitä kahden kuukauden kuluessa siitä, kun säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen tämän määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, etteivät ne vastusta sitä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta määräaikaa pidennetään kahdella kuukaudella.

51 artikla
Täytäntöönpano

1. Komissiota avustaa komitea. Kyseinen komitea on asetuksessa (EU) N:o 182/2011 tarkoitettu komitea.

2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklaa.

VIII luku
Loppusäännökset

52 artikla
Asetuksen (EY) N:o 1184/2006 muuttaminen

Lisätään asetuksen (EY) N:o 1184/2006 1 artiklassa olevan sanan ”asetus)” jälkeen seuraavat sanat:

”ja kalastus- ja vesiviljelytuotealan yhteisestä markkinajärjestelystä […] annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o […](*)

(*) EUVL …”.

53 artikla
Kumoaminen

Kumotaan asetus (EY) N:o 104/2000. Asetuksen 9, 10, 11, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 34, 35, 36, 37, 38 ja 39 artiklaa sovelletaan kuitenkin edelleen 31 päivään joulukuuta 2013 saakka.

Viittauksia kumottuun asetukseen pidetään viittauksina tähän asetukseen liitteessä III olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

54 artikla
Uudelleenarviointi

Komissio esittää Euroopan parlamentille ja neuvostolle tulokset tämän asetuksen soveltamisesta ennen vuoden 2022 päättymistä.

55 artikla
Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2013 lukuun ottamatta 32, 35 ja 36 artiklaa, joita sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2014.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa perussopimusten mukaisesti.

Tehty Brysselissä

Euroopan parlamentin puolesta	*Neuvoston puolesta*
Puhemies […]	*Puheenjohtaja […]*

LIITE I

	CN-koodi	Tavaran kuvaus
a)	0301	Elävät kalat
	0302	Tuore tai jäähdytetty kala, ei kuitenkaan kalafileet eikä muu nimikkeen 0304 kalanliha
	0303	Jäädytetty kala, ei kuitenkaan kalafileet eikä muu nimikkeen 0304 kalanliha
	0304	Kalafileet ja muu kalanliha (myцs murskeena tai jauhettuna), tuoreet, jäähdytetyt tai jäädytetyt
b)	0305	Kuivattu, suolattu tai suolavedessä oleva kala; savustettu kala, myцs ennen savustamista tai sen aikana kuumakäsitelty; ihmisravinnoksi soveltuvat kalasta valmistetut jauhot, jauheet ja pelletit
c)	0306	Äyriäiset, kuorineen tai ilman kuorta, elävät, tuoreet, jäähdytetyt, jäädytetyt, kuivatut, suolatut tai suolavedessä; äyriäiset kuorineen, hцyryssä tai vedessä keitetyt, myцs jäähdytetyt, jäädytetyt, kuivatut, suolatut tai suolavedessä; ihmisravinnoksi soveltuvat äyriäisistä valmistetut jauhot, jauheet ja pelletit
	0307	Nilviäiset, kuorineen tai ilman kuorta, elävät, tuoreet, jäähdytetyt, jäädytetyt, kuivatut, suolatut tai suolavedessä; vedessä elävät muut selkärangattomat (muut kuin äyriäiset ja nilviäiset), elävät, tuoreet, jäähdytetyt, jäädytetyt, kuivatut, suolatut tai suolavedessä; ihmisravinnoksi soveltuvat vedessä elävistä selkärangattomista (muista kuin äyriäisistä) valmistetut jauhot, jauheet ja pelletit
d)		Muualle kuulumattomat eläintuotteet; ihmisravinnoksi soveltumattomat kuolleet 1 tai 3 ryhmän eläimet
		- Muut:
		- - kalasta, äyriäisistä, nilviäisistä tai muista vedessä elävistä selkärangattomista saadut tuotteet; kuolleet 3 ryhmän eläimet
		- - - Kalanjätteet
	0511 91 10	- - - Muut
	0511 91 90	
e)	1212 20 00	- Merilevät ja muut levät
f)		Kala- ja merinisäkäsrasvat ja -öljyt sekä niiden jakeet, myös puhdistetut, mutta kemiallisesti muuntamattomat
	1504 10	- Kalanmaksaöljyt ja niiden jakeet
	1504 20	- Kalarasvat ja -öljyt (muut kuin kalanmaksaöljyt) sekä niiden jakeet
g)	1603 00	Lihasta, kalasta, äyriäisistä, nilviäisistä tai muista vedessä elävistä selkärangattomista saadut uutteet ja mehut
h)	1604	Kalavalmisteet ja -säilykkeet; kaviaari ja kalanmädistä valmistetut kaviaarinkorvikkeet

i)	1605	Äyriäiset, nilviäiset ja muut vedessä elävät selkärangattomat, valmistetut tai säilцtyt
j)		Makaronivalmisteet, kuten spagetti, makaroni, nuudelit, lasagne, gnocchi, ravioli ja cannelloni, myцs kypsennetyt tai (lihalla tai muulla aineella) täytetyt tai muulla tavalla valmistetut; couscous, myцs valmistettu
	1902 20	- Kypsentämättцmät makaronivalmisteet, joita ei ole täytetty eikä muullakaan tavalla valmistettu
	1902 20 10	- - joissa on enemmän kuin 20 painoprosenttia kalaa, äyriäisiä, nilviäisiä tai muita vedessä eläviä selkärangattomia
k)		Lihasta, muista eläimenosista, kalasta, äyriäisistä, nilviäisistä tai muista vedessä elävistä selkärangattomista valmistetut ihmisravinnoksi soveltumattomat jauhot, jauheet ja pelletit; eläinrasvan sulatusjätteet
	2301 20 00	- kalasta, äyriäisistä, nilviäisistä tai muista vedessä elävistä selkärangattomista valmistetut jauhot, jauheet ja pelletit
l)		Valmisteet, jollaisia käytetään eläinten ruokintaan
	2309 90	- Muut:
	ex 2309 90 10	- - Kalaliimavesi

LIITE II

CN-koodi	Tavaran kuvaus
0302 22 00	punakampela *(Pleuronectes platessa)*
ex 0302 29 90	hietakampelat *(Limanda limanda*)
0302 29 10	lasikampelat *(Lepidorhombus* spp.)
ex 0302 29 90	kampela *(Platichthys flesus)*
0302 31 10	valkotonnikala *(Thunnus alalunga)*
ja	
0302 31 90	
ex 0302 40	*Clupea harengus* -lajiin kuuluvat sillit ja silakat
0302 50 10	*Gadus morhua* -lajiin kuuluvat turskat
0302 61 10	*Sardina pilchardus* -lajiin kuuluvat sardiinit
0302 62 00	kolja (*Melanogrammus aeglefinus*)
0302 63 00	seiti (*Pollachius virens*)
ex 0302 64	*Scomber scombrus* ja *Scomber japonicus* -lajeihin kuuluvat makrillit
0302 65 20	piikkihait ja punahait (*Squalus acanthias* ja *Scyliorhinus* spp.)
ja	
0302 65 50	
0302 69 31	punasimput (puna-ahvenet) (*Sebastes* spp.)
ja	
0302 69 33	
0302 69 41	valkoturska (*Merlangius merlangus*)
0302 69 45	molvat (*Molva* spp.)
0302 69 55	sardellit (*Engraulis* spp.)
ex 0302 69 68	*Merluccius merluccius* -lajiin kuuluvat kummeliturskat
0302 69 81	merikrotit (*Lophius* spp.)
ex 0307 41 10	Seepiat (*Sepia officinalis* ja *Rossia macrosoma*)
ex 0306 23 10	*Crangon crangon* -lajiin kuuluvat katkaravut sekä pohjankatkaravut (*Pandalus borealis*)
ex 0306 23 31	
ex 0306 23 39	
0302 23 00	kielikampelat (*Solea* spp.)
0306 24 30	isotaskuravut (*Cancer pagurus*)
0306 29 30	keisarihummerit (*Nephrops norvegicus)*

0303 31 10	grönlanninpallas *(Reinhardtius hipoglossoides)*
0303 78 11	*Merluccius*-sukuun kuuluvat kummeliturskat
0303 78 12	
0303 78 13	
0303 78 19	
ja	
0303 29 55	
0304 29 56	
0304 29 58	
0303 79 71	hammasahven (*Dentex dentex*) ja pagellit (*Pagellus spp.*)
0303 61 00	miekkakala *(Xiphias gladius)*
0304 21 00	
0304 91 00	
0306 13 40	*Penaeidae*-heimoon kuuluvat katkaravut
0306 13 50	
ex 0306 13 80	
0307 49 18	seepiat (*Sepia officinalis*, *Rossia macrosoma* ja *Sepiola rondeletti)*
0307 49 01	
0307 49 31	kalmarit (*Loligo* spp.)
0307 49 33	
0307 49 35	
ja	
0307 49 38	
0307 49 51	kalmarit *(Ommastrephes sagittatus)*
0307 59 10	meritursaat *(Octopus* spp.)
0307 99 11	*Illex* spp.
0303 41 10	*valkotonnikala (Thunnus alalunga)*
0302 32 10	*keltaevätonnikala (Thunnus albacares)*
0303 42 12	
0303 42 18	
0303 42 42	
0303 42 48	
0302 33 10	*boniitti (Katsuwomus pelamis)*
0303 43 10	
0303 45 10	*tonnikala (Thunnus thynnus)*
0302 39 10	*Muut sukuihin Thunnus ja Euthynnus kuuluvat lajit*
0302 69 21	
0303 49 30	
0303 79 20	

ex 0302 29 90	*pikkupääkampela (Microstomus kitt)*
0302 35 10	*tonnikala (Thunnus thynnus)*
ja	
0302 35 90	
ex 0302 69 51	*lyyraturska (Pollachius pollachius)*
0302 69 75	*merilahnat (Brama spp.)*
ex 0302 69 82	*mustakitaturska (Micromesistius poutassou tai Gadus poutassou)*
ex 0302 69 99	*partaturska (Trisopterus luscus) ja pikkuturska (Trisopterus minutus)*
ex 0302 69 99	*boga (Boops boops)*
ex 0302 69 99	*pikkupikarelli (Spicara smaris)*
ex 0302 69 99	*meriankerias (Conger conger)*
ex 0302 69 99	*kurnusimput (Trigla spp.)*
ex 0302 69 91	*piikkimakrilli (Trachurus spp.)*
ex 0302 69 99	
ex 0302 69 99	*keltit (Mugil spp.)*
ex 0302 69 99	*rauskut (Raja spp.)*
ja	
ex 0304 19 99	
ex 0302 69 99	*huotrakala (Lepidopus caudatus ja Aphanopus carbo)*
ex 0307 21 00	*isokampasimpukka (Pecten maximums)*
ex 0307 91 00	*kuningaskotilo (Buccinum undatum)*
ex 0302 69 99	*keltajuovamullo ja pikkumullo (Mullus surmuletus, Mullus barbatus)*
ex 0302 69 99	*meriruutana (Spondyliosoma cantharus)*

LIITE III

VASTAAVUUSTAULUKKO

Asetus (EY) N:o 104/2000	Tämä asetus
1 artikla	1, 2, 3, 4 ja 5 artikla
2 ja 3 artikla	39, 40 ja 41 artikla
4 artikla	42, 43, 44, 45 ja 46 artikla
5 artiklan 1 kohta	6, 7, 9, 10, 11, 12 ja 13 artikla
5 artiklan 2, 3 ja 4 kohta, 6 artikla	17, 19, 20, 21, 22, 23, 24 ja 25 artikla
7 artikla	26, 28, 29, 30 ja 31 artikla
8 artikla	-
9, 10, 11 ja 12 artikla	32, 33, 34 ja 38 artikla
13 artikla	14, 15, 16, 18, 19, 20, 22, 23, 24 ja 25 artikla
14 artikla	48 artiklan 2 kohta
15 artikla	27 artikla
16 artikla	28, 29, 30 ja 31 artikla
17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26 ja 27 artikla	35, 36, 37 ja 38 artikla
28, 29, 30, 31, 32 ja 33 artikla	-
34 artikla	22, 25 ja 37 artikla
35 artikla	-
36 artikla	-
37 artikla	50 ja 51 artikla
38 ja 39 artikla	51 artikla
40 artikla	-
41 artikla	54 artikla
42 artikla	52 ja 53 artikla

43 artikla	55 artikla
-	47 artikla
-	48 artiklan 1 kohta
-	49 artikla